Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

5/2013

Pääkirjoitus

Ville Auvinen
9.10.2013

On evankeliumin aika

Kristillinen usko ja sen mukainen etiikka ovat rapautumassa maassamme kiihtyvällä vauhdilla. Suomi on muuttumassa tai on jo muuttunut jälkikristilliseksi yhteiskunnaksi – eteläinen Suomi muuta Suomea nopeammin – ja siksi kristillinen arvomaailma tuntuu yhä suuremmalle osalle suomalaisista vieraalta ja jopa vastenmieliseltä. Tällä hetkellä kuumin kysymys lienee suhtautuminen homoseksuaalisiin suhteisiin ja niin sanottuun sukupuolineutraaliin avioliittoon – tai nykyään halutaan ennemmin puhua tasa-arvoisesta avioliitosta, ja ne, jotka eivät sitä hyväksy, vastustavat siis tasa-arvoa. Näin kristityt leimataan suvaitsemattomiksi ja tiettyä ihmisryhmää vihaaviksi. Homoseksuaalisia suhteita kritisoivia näkemyksiä nimitetään vihapuheeksi. Historia toistaa itseään – nimitettiinhän kristittyjä aikoinaan Rooman vainojen aikana koko ihmiskunnan vihollisiksi.

Keskustelu yksittäisistä kiistakysymyksistä velloo kiivaana, ja vaarana on, että meidän sanomamme alkaa keskittyä yhä enemmän vain näihin kysymyksiin. Annamme median määrätä keskustelunaiheet. Ajattelemmeko, että mitä useammin ja mitä painokkaammin tuomme omaa kantaamme esille, sitä varmemmin keskustelukumppani lopulta huomaa ja myöntää meidän olevan oikeassa – ikään kuin aivopesulla saataisiin jotain hyvää aikaan. Tai kun samanmielisten seurassa puhumme siitä, miten ulkopuolella olevat ovat väärässä, saamme hyväksyvää nyökyttelyä ja vahvistamme oman joukkomme identiteettiä suhteessa toisinajatteleviin.

Mutta mikä onkaan tehtävämme? Tehdä kaikki kansat Jeesuksen opetuslapsiksi. Emme saa jäädä hengellisessä sodankäynnissä juoksuhautoihin vain puolustamaan omia asemiamme. Meidät on lähetetty valloittamaan maailma evankeliumilla.

Jälkikristillisen yhteiskunnan edustajan perusongelma ei ole siinä, että hän ei hyväksy kristillistä etiikkaa, vaan siinä, että hän ei ole Jeesuksen opetuslapsi eikä usko Jeesukseen. Siitä sitten seuraa myös se, ettei hän voi ymmärtää kristillistä, raamatunmukaista, opetusta ja etiikkaa. Miten tuon epäuskoisen ystä-

vän voisi tehdä Jeesuksen opetuslapseksi? Väittely eettisistä kysymyksistä ei auta, aivopesumainen jankuttaminen ei auta, mutta evankeliumissa, hyvässä sanomassa Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa Kristuksessa, on voima uudestisynnyttää ja antaa epäuskoiselle usko.

Evankeliumin synnyttämä usko saa sydämessä aikaan muutoksen, joka näkyy puheissa ja teoissa. Evankeliumin synnyttämä usko kiinnittää sydämen Jumalan sanaan, ja saa synnin näyttämään synnilltä ja oikean oikealta. Ja ennen kaikkea: evankeliumin synnyttämä usko kiinnittää Kristukseen, joka vie omansa tästä ajasta iankaikkiseen elämään. Toki yksittäisiin niin oppia kuin etiikkaakin koskeviin kysymyksiin on tarpeen tullen otettava selvä, Raamatulla perusteltu kanta, mutta hyvästä tulee parhaan pahin vihollinen, jos kiistakysymyksistä väitellessä sanoma rististä jää varjoon. Sen tähden nyt on ennen kaikkea evankeliumin julistamisen aika – lakiakaan unohtamatta.

Kuva: Sinikka Ahvenainen

Iloisesti luterilainen STI

Talo täyttyi syyskauden avajaisissa

STI:n lukauden avajaisia vietettiin 11.9., ja tunnelma oli innostunut. Perinteisellä kirjakirpputorilla oli tänä vuonna harvinaisen paljon harvinaisen hyviä kirjoja pilkkahinnalla. Ennen kuin seminaarihuoneeseen kootun kirpputorin ovet avattiin klo 15, oli ovelle muodostunut jo pitkä jono, ja seuraavan tunnin aikana jopa kokonaiset kommentaarisarjat saivat uudet omistajat muutamilla euroilla. Kiitos kaikille, jotka olivat lahjoittaneet kirjoja myytäviksi STI:n toiminnan hyväksi! Hikisen kirjabongauksen jälkeen oli kahvihuoneessa tarjolla kahvia ja mehevää vadelmakakkua.

Avajaisluennossa uusi pääsihteeri Ville Auvinen johdatti salillisen kuulijoita luterilaisen uskon kaikkein keskeisimpiin perusteisiin. Luennon otsikkona oli ”Iloisesti luterilainen STI”, ja luennon lopulla Auvinen kiteytti luterilaiseen uskoon liittyvän ilon:

”Iloitsen, kun minun ei tarvitse olla minkään inhimillisen auktoriteetin vanki. Kun pelkää Jumalaa, ei tarvitse pelätä ketään tai mitään muuta, sanotaan. Kun Jumalan sana saa olla korkein totuuteni, ei minun tarvitse jäädä epävarmana kyselemään Pilatuksen kanssa: ’Mikä on totuus?’

Iloitsen, kun tiedän ja uskon, ettei minun tarvitse onnistua päästäkseni taivaaseen. Kun Herrani ja Vapahtajani on jo tehnyt kaiken ja lahjoittaa minulle kaiken, saan vain nöyränä ja kiitollisena ottaa vastaan.

Iloitsen, kun minun ei tarvitse jäädä epävarmuuteen siitä, olenko löytänyt Vapahtajani, vaan tiedän ja uskon, että kasteessa hän on jo tarttunut elämääni, sanassa hän puhuttelee sydäntäni ja ehtoollisessa saan syödä ja juoda hänen ruumiinsa ja verensä, minun tähteni annetun ja vuodatetun.

Iloitsen, vaikka näen laitoskirkon rappeutuvan, koska tiedän, että todellinen kirkko on siinä, missä saan yhdessä veljien ja sisarten kanssa kuunnella evankeliumin saarnaa, yhtyä rukoukseen ja polvistua Herran pöytään sananpalvelijoiden – ja heidän välityksellään itse ihmiseksi tullen Sanan - palveltavaksi.”

Avajaisluento johdatti samalla STI:n syksyn ensimmäiseen keskiviikkoluentojen sarjaan, jonka aiheena on ”Iloisesti luterilainen. Tunnetko tunnustuskirjat?”

Kuvat: Taito Heikkilä

Ari Lukkarinen: ”Pyydän Jumalalta viisautta opettaa oikein.”

Teksti Ville Kettunen

Ari Lukkarinen, 37, opiskeli teologian maisteriksi vuosina 1997–2006. Opintojen aikana hän oli aktiivinen kävijä STI:ssa. Ari on toiminut Sleyn työssä Pohjois-Suomessa, ja tämän jälkeen tie vei Keniaan teologisen seminaarin opettajaksi ja pastoriksi. Lähetystyössä STI:ssä vietetyt vuodet eivät ole valuneet hukkaan.

Ari on saanut kasvaa kristityssä kodissa, joka on viidennen herätysliikkeen piiristä. Opiskelun aikana Sley muodostui Arin hengelliseksi viiteryhmäksi erityisesti Pyhän Sydämen kappelin messujen sekä Siionin kanteleen laulujen vaikutuksesta.

Ari tiesi STI:n jo ennen opintojen alkua muun muassa kaveripiirin lukeutunedien teologian opiskelijoiden kautta. STI oli yksi järjestävä taho teologiseen pyrkivien pääsykoekurssilla, joka järjestettiin Kauniaisissa Suomen Raamattuopistossa.

– Osasin siis heti fuksina suunnata STI:hin. Olin STI:ssä varsin aktiivinen kävijä. Fuksina osallistuin eksegeettisille päiväkahveille ja myöhemmin muillekin luennoille. Olin myös mukana opiskelijaneuvostossa ja yhden kolmivuotiskauden STI:n hallituksen opiskelijajäsenenä.

Pastori Lukkarinen hyödynsi opiskeluaikanaan runsaasti STI:n kirjastoa ja lukusalia. STI:n merkitys oli suuri teologisen tiedekunnan opiskelijalle. Työntekijöillä tuntui aina olevan aikaa opiskelijoille. Vaikka kahvihuone oli monien teologisten keskustelujen – ja väittelyiden – paikka, niin tärkeintä oli hiljentyä Sanan äärelle ja kantaa yhteisessä rukouksessa asioita Herran eteen ennen päiväkahvien juomista.

– Varmasti olen saanut paljon STI:stä. Teologian opiskelijat, jotka haluavat rakentaa Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen varaan oppinsa ja elämänsä, tarvitsevat siihen tukea.

– Oltuani yhden kolmen kuukauden mittaisen lukukauden Yhdysvalloissa Missouri-synodin teologisessa seminaarissa Fort Waynessa minun on todettava, että sellaisessa ympäristössä saa vahvemman pohjan palvella luterilaisessa seurakunnassa kuin suomalaisessa tunnustuksettomassa valtionyliopistossa.

Jumalan Henki veti lähetyskentälle, ja päätös kypsyi hiljaa mielessä jo opiskeluaikana.

Luoteis-Sambiassa sijaitsevalle Mufumbwen luterilaiselle seurakunnalle asennettiin aurinkopaneelit lokakuussa 2012. Samassa yhteydessä pidetyssä jumalanpalveluksessa liturgian piti Robert Kaumba ja Ari Lukkarinen saarnasi. Kuva Jorma Arkkila.

– Lähetystyö oli mielessä jo lähtiessäni opiskelijavaihtoon Italiaan syksyllä 2004. Ajattelin, että ulkomaille lähtö on yksi tapa testata itseään ja vieraaseen kulttuuriin sopeutumista lähetyskutsua silmällä pitäen.

Tuore teologian maisteri palveli ensin Sleyn kotimaantyössä Pohjois-Suomessa. Ari olisi halunnut palvella pastorina Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa, mutta ei voinut osallistua hyvällä omallatunnolla yhteisvihkimykseen naispastorien kanssa. Piispatkaan eivät tulleet vastaan tässä kysymyksessä.

Ovet avautuivat toisaalla, kun Keniassa oli tarvetta tarvetta teologisten aineiden opettajalle Matongon teologisessa seminaarissa. Ari kävi Sleyn lähetyskurssin ja tuli Keniaan tammikuussa 2009. Kuukausi saapumisen jälkeen Ari sai kutsun pastorin virkaan Kenian evankelisluterilaisessa kirkossa (ELCK).

– Lähetin arki on hyvin arkista perusduunia. Toimenkuvaani kuuluu luennointi Matongossa. Luentoja pitää valmistaa ja kokeita järjestää ja korjata. Sen lisäksi minua pyydetään saarnaamaan lähiympäristön seurakuntiin ja joskus vähän kauemmaksikin. Aika ei kulu vain hengellisten tehtävien parissa, vaan monenlaisissa arkisissa askareissa, esimerkiksi lähetysaseman laskuja maksaessa.

– Ehkä parasta työssäni on luentojen valmistelu, koska silloin saan lueskella teologiaa, ja löytöjä saan sitten jakaa opiskelijoille. Tässä työssä on hieno hengellinen näköala siinä, että saan omalta osaltani olla kouluttamassa Kenian luterilaisen kirkon ja naapurimaidenkin luterilaisten kirkkojen teologian opiskelijoita.

–Teologian opiskelijoita on eri luokilla yhteensä kolmekymmentä kaksi. Diakonissoja on tällä hetkellä yksi luokka, yksitoista opiskelijaa. He palvelevat kirkkoa mahdollisesti kymmeniä vuosia, ja näin työ kantaa hedelmää kauas. Näiden opiskelijoiden lisäksi seminaarissa on vielä community development -luokkien opiskelijoita, jotka tähtäävät lähinnä yhteiskunnallisiin tehtäviin.

– Afrikkalaiset vaikuttavat yleisesti tuntevan Raamatun varsin hyvin. He muistavat ulkoa monia raamatunkohtia.

OPISKELIJAN SUUSTA

Olen kotoisin vahvasti uskovasta, joskin seurakuntapassiivisesta perheestä. Rippikoulun jälkeen tutustuin itse omaan paikallisseurakuntaani Lempäälässä, ja sain siellä vahvan hengellisen kasvupohjan. Olen siis perusseurakunnan kasvatti. Lukion ensimmäisenä vuonna itselleni valkeni tulevaisuuden opintojeni suunta: teologia on suuri intohimoni!

STI:n kotisivuihin ja joihinkin artikkeleihin olin tutustunut jo yläasteella, kun oman rippileirini kesäteologi oli linkittänyt erään artikkelin seurakuntamme nuorisotyön keskustelupalstalle. Siten tiesin STI:stä jo ennen opintojeni alkua, ja hakeuduinkin sinne heti ensimmäisenä syksynä.

Ensimmäisenä vuonna kävin mahdollisuuksien mukaan enimmäkseen luennoilla. Ne ovat vahvistaneet kristityn ja teologin identiteettiäni ja antaneet itselleni hyviä rakennuspalikoita ja apuneuvoja teologiseen pohdintaan ja terveeseen kriittiseen ajatteluun. Samalla olen saanut vahvistusta käsitykselleni, että Raamatulle uskollinen teologia on mahdollista ja myös uskottavaa teologiaa sanan kaikessa merkityksessä.

Samaan aikaan STI paikkaa sitä reikää, jonka yliopisto jättää teologien opintoihin ajatellen hengellistä ulottuvuutta. Yliopisto ei nimittäin yksinkertaisesti valmista hengelliseen työhön. Toisin sanottuna vain yliopiston annilla tulee suru puseroon, jos löytää itsensä esimerkiksi keltanokkana liperit kaulassa. STI on siis myös se paikka, jossa olen saanut pohtia omaa hengellistä kutsumustani ja saanut koulutusta myös käytännön hengelliseen työhön. Nyt varusmiespalveluksen jälkeen, aloittaessani toista vuotta teologisessa, myös STI:n päivähartaudet, kahvikeskustelut ja ilmapiiri ovat tulleet tärkeämmiksi. STI tarjoaa paljon mahdollisuuksia ja tukee opintoja uskomattoman monin eri tavoin.

Tämän lukuvuoden jälkeen pyrin jatkamaan teologian opintojani Åbo Akademissa, mikäli kielikoe menee läpi ja Luoja sen suo. STI tulee silloin olemaan se, jota jään Helsingistä suuresti kaipaamaan.

Topias Tanskanen, teol.yo

Ensimmäinen suomalainen tutkimus Heikki Räisäsen ajattelusta

– Eskola valottaa ihmisille Räisäsen tuntemattomia puolia

Suomen teologisen instituutin tutkija Timo Eskola on kirjoittanut laajan tutkimuksen länsimaisen raamatuntulkinnan kehityksestä. Kirjassa tulkinnan suuntauksia peilataan emeritusprofessori Heikki Räisäsen ajattelun kautta. Tulossa on englanninkielinen teos (Brill) sekä lyhyempi suurelle yleisölle suunnattu suomenkielinen kirja. Eskolan yksi tulos on, että vain harvat ihmiset Suomessa ovat ymmärtäneet Räisäsen ajattelua.

Tutkija Timo Eskola, eikö Räisänen ole yksi aikamme tunnetuimpia raamatuntutkijoita? Millä perusteella voit sanoa, että suomalaiset eivät ole ymmärtäneet häntä?

– Tutkimukseni toi esille tällaisen yllättävän seikan. Vaikka Räisäsen yksittäisistä kommenteista on keskusteltu paljon, hänen ajattelunsa perusteita ei juuri tunneta. En ole kuullut kenenkään puhuvan esimerkiksi siitä, että Räisäsen käsitykset perustuvat alun perin Koraanin tutkimukseen, eivät pelkästään Raamatun tutkimukseen. Räisänen itse on kertonut monessa yhteydessä, että hänen ajatuksensa tulkinnan ”jatkuvasta ketjusta” löytyi Koraania tutkittaessa. Hän vertasi Mohammadin ajatuksia Paavalin kirjeisiin. Räisäsen mukaan molemmat etsivät uskontoonsa uusia tulkintoja kohdatessaan seurakuntansa kriisejä. Tästä piirteestä Räisäsen ajattelussa ei ole keskusteltu Suomessa käytännöllisesti katsoen lainkaan, vaikka se on hänelle kaiken perusta.

Mitä pidät Räisäsen ajattelun tärkeimpänä tekijänä?

– Räisänen on kehittänyt sosiologisen teorian. Hän ilmoittaa kirjoissaan seuraavansa Peter Bergerin tiedonsosiologiaa. Bergerin taustalla on puolestaan itse Weber, sosiologian kehittäjä, joka piti uskontoa yhteiskunnan tärkeänä funktiona. Myös Räisäsen mukaan uskonto on vain ihmisten ulkoistama symbolimaailma, joka pitää yhteiskuntaa koossa ja vie sitä eteenpäin. Tämä malli on sosiologinen. Räisäsen mielestä kukin kulttuuri tuottaa omat symbolinsa ja uskonto kehittyy vuosisadasta toiseeen.

Eikö tällainen tulkinta sekoita kulttuuria ja uskontoa keskenään?

– Hänen tulkintaansa voi kutsua kulturalismiksi. Uskontoa tarkastellaan kulttuurin osatekijänä. Samalla tämä piirre antaa edellä mainitulle ”tulkinnan ketjulle” syvemmän merkityksen. Tieteen ja filosofian kehittyessä tulkinnan ketju saa uusia lenkkejä, jotka poikkeavat selvästi aikaisemmista. Räisänen itse asiassa erottaa lenkit niin voimakkaasti toisistaan, että on hieman vaikea puhua enää ”ketjusta”.

Mitä tarkoitat sillä, että Räisänen erottaa tulkinnan lenkit toisistaan? Ovatko uskonnon muutokset hänen mielestään keskenään ristiriidassa?

– Tässä on oikeastaan Räisäsen tulkintamallin ydin. Hän lainaa edeltäjältään Bergeriltä ajatuksen siitä, että kehittyvä

uskonto on aina luonteltaan ”harhaoppista”. Heidän käyttämänsä termi on ”hereettinen imperatiivi”. Räisänen ajattelee, että uudet käsitykset syntyvät aina kriisien kautta. Siksi ne ovat väistämättä ristiriidassa aikaisempien tulkintojen kanssa. Tämä ajatus löytyy alun perin Weberiltä. Kunkin ajan kulttuurin uskotaan tuottavan aina sille sopivan uskonnon. Modernilla uskonnolla ei ole enää juuri mitään tekemistä klassisen kristinuskon kanssa. Sen maailmankuva ja ihmiskäsitys ovat muuttuneet.

Mutta eivätkö vanhat kirkot ole yhä olemassa? Onhan niillä uskonsa ja tunnustuksensa?

– Räisänen ei ajattele, että uskonnossa olisi mitään pysyvää. Kristinuskon perustana ei hänen mielestään ole Jumalan sana, vaan ihmisten vaihtuvat kuvitelmat jumaluuksista. Vaikka nykyisessä ajassa on toki jäljellä vanhoja kirkkokuntia, ne ovat Räisäsen teoriassa lähinnä museoita, joissa esitellään vanhentunutta historiaa. Todellinen uskonto on hänen mukaansa siinä kulttuurissa, jonka keskellä elämme. Räisänen pitää uskontunnustuksia tarpettomina. Eräissä teksteissään hän on jopa sanonut, että tunnustukset voivat olla vaarallisia modernille ihmiselle, koska ne rajoittavat ajatuksen vapautta.

Entä mikä on mielestäsi Räisäsen ajattelun yllättävin piirre?

– Varmaankin se, että raamatuntutkijan maineestaan huolimatta Räisänen ei edes omien sanojensa mukaan varsinaisesti tutki ja tulkitse Raamattua. Sen sijaan hänen teoriansa kohdistuu uskonnonhistoriaan. Silloin uskontoja arvioidaan kokonaisuutena. Raamattu on Räisäselle vain yksi tulkinnan ketjun vaihe, tai oikeastaan yksi ketju, koska Raamatunkin sisällä on uusia tulkintoja. Hän on aina yrittänyt päästä Raamatun tekstien ”taakse”, todellisena pitämäänsä historiaan.

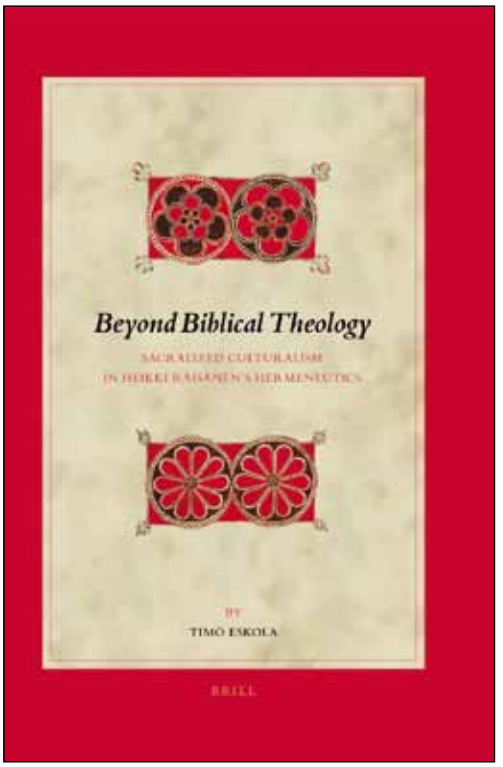

Mitä tarkoitat sillä, että hän etsii todellisuutta tekstien takana?

– Räisänen ei ole kovinkaan kiinnostunut siitä, mitä tekstit itse sanovat. Sen sijaan hän etsii olettamaansa uskonnollista kirjavuutta, joka löytyy kuvitellusta todellisuudesta ennen tekstien syntymistä. Tuo todellisuus on hänen mukaansa usein ristiriidassa sen kanssa, mitä teksteissä varsinaisesti lukee. Jos asiaa hieman kärjistää tutkijana, niin Raamattu jopa jossain määrin häiritsee Räisästä hänen uskonnonhistoriallisessa työssään. Se estää häntä löytämästä aitoa uskonnollisen kirjon kenttää. Täytyy muistaa, että Uusi testamentti edustaa hänelle vain luutunutta opillisuutta, jossa uskonnollinen vapaus pakotetaan ahdasmieliseen kaavamaisuuteen. Onhan se hieman yllättävää, että Räisäsen mukaan Raamattu ei ole uskonnollisesti kiinnostava.

Kirjat Heikki Räisäsen raamatuntulkinnasta

Timo Eskola: B*eyond Biblical Theology: Sacralized Culturalism in Heikki Räisänen's Hermeneutics*. BINS 123. Leiden: Brill. 2013.

– *Tulkinnan kahleissa: Heikki Räisäsen rosoinen Raamattu*. Kauniainen: Perussanoma. 2013.

Professori Heikki Räisänen on ollut keskeinen hahmo niin suomalaisessa raamatuntutkimuksessa kuin raamattukeskustelussakin yli kolmen vuosikymmenen ajan. Hän on tuonut Suomeen redaktiokriittisen evankeliumitutkimuksen. Hänen kirjansa Paavalista ja laista on puhuttanut tutkijoita ympäri maailmaa 1980-luvulta lähtien. Sen lisäksi Räisänen on haastanut Uuden testamentin teologian tutkijoita ehdottamalla koko oppiaineen tilalle uskonnonhistoriallista tutkimusta. Kaiken kruununa hän on eläkkeelle jäämisensä jälkeen julkaissut yli kaksi vuosikymmentä tekeillä olleen kirjan *Mitä varhaiset kristityt uskoivat* (alkuteos: *The Rise of Christian Beliefs*, 2010, suom. 2011). Kotimaassa Räisäsen tutkimuksista on kuitenkin käyty yllättävän vähän keskustelua. Hänestä ei ole kirjoitettu kirjoja eikä kukaan ole suomeksi julkaissut hänen tuotantoaan suoraan arvioivia artikkeleja. Se on puute, joka nyt korjautuu käsillä olevien tutkimusten avulla.

STI:n tutkija, dosentti Timo Eskola tarkastelee kahdessa tutkimuksessaan Räisäsen tulkintateoriaa ja teologista ajattelua. Räisäsen edustama raamatuntutkimus tarjoaa oivallisen näköalan historiallis-kriittisen kauden aikana muotoiltuun Raamatun tulkintaan. Hän on pitkän uransa aikana aloittanut vanhan historismin kysymyksenasetteluilla, siirtynyt vähitellen sosiologisen tulkinnan piiriin, ottanut matkan varrella kantaa kielellisten menetelmien nousuun, vetänyt rajaa semioottisen tutkimuksen suuntaan, ja lopulta kirjoittanut laajan esityksen varhaisen kristillisen uskonnon historiasta. Räisäsen työn kautta tärkeimmät 1900-luvun tutkimuksen piirteet nousevat lukijan tarkasteltaviksi.

Eskola nostaa analyysissään esille Räisäsen ajattelun tuntemattomampia piirteitä. Ensinnäkin Räisäsen Koraani-kritiikkiä tarkastellaan perusteellisesti. Sen lisäksi tarkastelun kohteena on hänen sosiologinen teoriansa, jota Räisänen on kehitellyt Peter Bergerin työn pohjalta. Tutkimuksen pääpaino on kuitenkin Uuden testamentin teologiassa. Teoksista löytyy laaja analyysi sekä Räisäsen teoreettisesta ajattelusta että hänen yllämainituista kirjoistaan.

Historiallisen raamatuntutkimuksen osalta Räisäsen näkemykset pyrkivät yleensä haastamaan perinteisempiä näkemyksiä. Hän on pitkään puhunut varhaisen teologian hajaannuksesta. Räisäsen mukaan Uudesta testamentista ei löydy yhtenäistä teologiaa, jonka varaan yleisteoksen voisi rakentaa. Sen sijaan tekstit ovat hänen mielestään täynnä keskenään ristiriidassa olevia näkemyksiä, jotka kamppailevat keskenään. Lopputuloksena oli ”voittajan uskonto”, joka varmisti myöhemmin asemansa torjuen kilpailevat näkemykset harhaoppisina kirkon ulkopuolelle.

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle hartauskirjoituksen.

Uskon puolesta

”Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita”
(2. Tim. 2:2)

Kuva: Ville Auvinen

Paavalin piti huolehtia, että Jumalan antama usko välittyy uusille sukupolville. Pelastava usko etenee evankeliumin välityksellä. Pastoraalikirjeissä usko näkyy myös julistuksen sisältönä, oppina, jonka Jumala on ilmoittanut. Henkilökohtaista uskoa emme voi siirtää toisille. Voimme vain kertoa Jeesuksesta. Toista uskoa, uskon sisältöä, voimme opettaa ja siirtää eteenpäin.

Minä kiitän Jumalaa hengellisistä isistä ja äideistä, sukulaisten rukouksista, herätyskristitystä nuorisonohjaajasta, seurakuntani papeista ja vanhoista miehistä, joiden raamattupiirissä sain nuorena kasvaa. Molemmat uskon osa-alueet saivat ravintoa. Rukoilen, että voisin kerran sanoa: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni.”

STI täyttää 2. Tim. 2:2 -strategiaa erinomaisesti. Iloitsen STI:n näystä kouluttaa hyviä teologeja maahamme, kirkkoomme ja lähetyskentille. He näkevät vaivaa, että uskon koko rikkaus säilyy, syvenee ja moninkertaistuu. Emme vain kerro Jeesuksesta, jotta henkilökohtainen usko syntyy. Me myös opetamme, jotta kristikunnan yhteinen usko pysyy kirkkaana tulevissakin myrskyissä. Molempia tarvitaan Kristuksen kirkon pysymiseksi.

Mika Tuovinen
lähetysjohtaja, Kansanlähetys

MAKUPALA

STI:n arkistojen aarteista

Siitä hetkestä, kun kerjäläinen ryysyissään tuli Kristuksesta osalliseksi, oli hän rikkaan miehen owella onnellisempi itseä rikasta miestä, joka waatettihe purpuralla ja kalliilla liinawaatteella ja eli joka päiwä herkullisesti. Tämä woi sanoa ainoastaan, että hänellä oli hywänsä "ajallisissa kappaleissa;" mutta siitä hetkestä, kun Lazarus oppi Kristuksen tuntemaan, saattoi hän itsehensä sowittaa mitä Paawali sanoo korinttiläisille: "kaikki owat teidän omanne, joko maailma, taikka elämä, taikka kuolema, taikka nykyiset, taikka tulewaiset: kaikki owat teidän; mutta te olette Kristuksen; waan Kristus on Jumalan"
(1, Kor. 3:21-23)

Rikas mies ja Lazarus. Kristillisiä tutkisteluja herätykseksi ja itsekoettelemiseksi Luukkaan 16:19-31 wärsyjen johdolla.
Kirjoittanut Brownlow North.
Suomentanut J. E.
Tampere 1879.

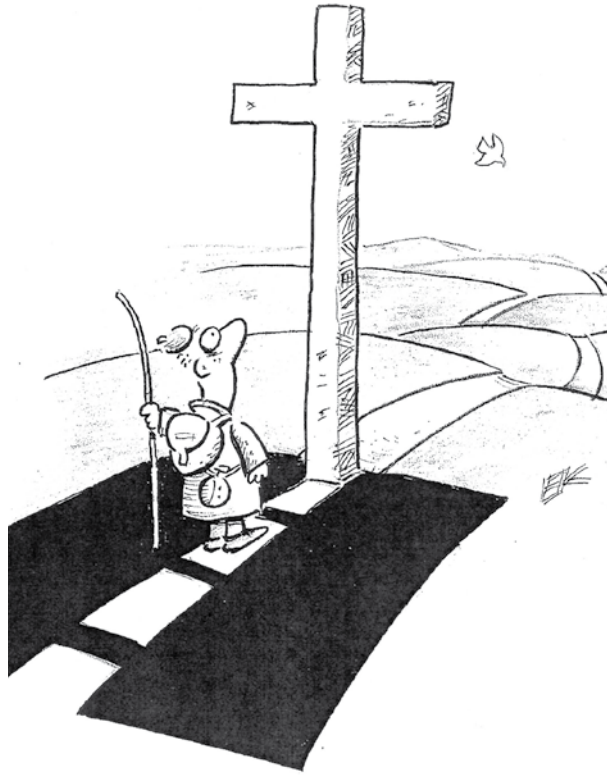

STI:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

pidetään tiistaina 19.11.2013
klo 16 STI:ssä.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla, mutta kaikki ovat tervetulleita. Käsiteltävinä ovat mm. vuoden 2014 toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Luentoja videoina STI:n nettisivuille

STI:n luentoja ruvetaan vielä tämän syksyn aikana videoimaan ja jakamaan nettiin, jossa ne ovat kaikkien katsottavissa. Seuraa kotisivujamme ***www.sti.fi*** tai facebookiamme, niin tiedät, koska videointiin tarvittava laitteisto on valmis ja uusi aikakausi STI:n opetustarjonnan tavoittavuudessa alkaa.

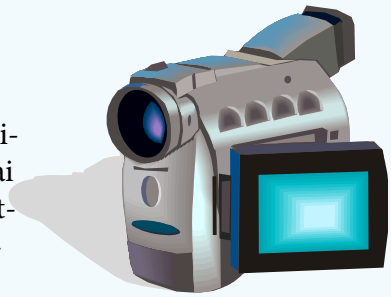

IUSTITIA 29
Lähetys globalisoituvassa maailmassa

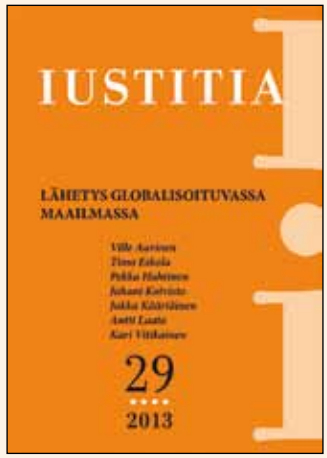

Lähetysteologia on jatkuvassa muutoksessa, kuten on tietysti globalisoituva maailmammekin mission ympärillä. Perinteiset lähetyskentät ovat muuttuneet verkostoituneen maailmankylän keskenään yhteydessä oleviksi ytimiksi. Kulttuurit ja uskonnot ovat talouden tavoin jatkuvassa vuorovaikutuksessa keskenään. Pitäisikö toiset kohdata heidän ehdoillaan, vai onko kohtaaminen hedelmällisempää säilyttämällä oma vahva identiteetti?

Missiologiaa käsittelevä numeromme pohjaa kahteen Suomen teologisessa instituutissa pidettyyn seminaariin, joiden keskeiset aihepiirit on myöhemmin laajennettu artikkeleiksi. Kokoelmassa tohtori Jukka Kääriäinen, Taiwanilla työskentelevä teologi, kirjoittaa luterilaisesta missiologiasta aihetta käsitelleen väitöskirjansa pohjalta. Luterilaisen lähetysteologian identiteettiä pohtii edelleen tohtori Pekka Huhtinen omassa artikkelissaan.

STI:n tuore pääsihteeri, tohtori Ville Auvinen kirjoittaa etelän kristillisyydestä. Idän alueita kattaa puolestaan Kari Vitikainen vertailullaan islamin, modernin maailman ja kristinuskon maailmankatsomuksista. Alueellisia haasteita koskevan osion täydentää Juhani Koiviston kirjoitus juutalaislähetyksen raamattuperustelusta. Kirkkojen Maailmanneuvoston uusin lähetysasiakirja nostetaan kriittisen tarkastelun kohteeksi Timo Eskolan artikkelissa. Lähetysteologian raamatullisia juuria arvioi puolestaan professori Antti Laato Vanhan testamentin osalta, ja Eskola jatkaa samaa aihetta Uuden testamentin puolelta.

Kirjan voi tilata viereisen sivun tilauslapulla. Hinta 12 €, opiskelijat 8 €

VIERAILUT

Ville Auvinen

23.10.	Ryttylä, KL:n työntekjäpäivät
27.10	Jyväskylä, leipäsunnuntai
10.11.	Tampere, Luther-kirkko, saarna
14.11.	Espoonlahden kirkko, raamattutunti
15.–17.11.	Turku, Maata näkyvissä -festarit
30.11.	Lempäälä, nuortenilta

Timo Eskola

17.10.	Espoonlahden kirkko, raamattutunti
21.10.	Ryttylä, KL:n työntekijäpäivät
26.10.	Helsinki, Kirjamessut
12.11.	Riihimäki, Sley

KIRJATILAUS

Iustitia 29: Lähetys globalisoituvassa maailmassa

normaalihinta 12 euroa ☐
opiskelijahinta 8 euroa ☐

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi .....

Osoite .....

.....

.....

Vakiotilauksen peruutus ☐

Suomen teologinen instituutti maksaa postimaksun.

Suomen teologinen instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite
Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin
09 668 9550

Faksi
09 6689 5555

Sähköpostit
sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu
www.sti.fi

Pankkitilit
Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät
pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus. Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt
Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760
Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto Kirsi Sell
Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

IA
Itella Posti Oy
Itella Green
. D022

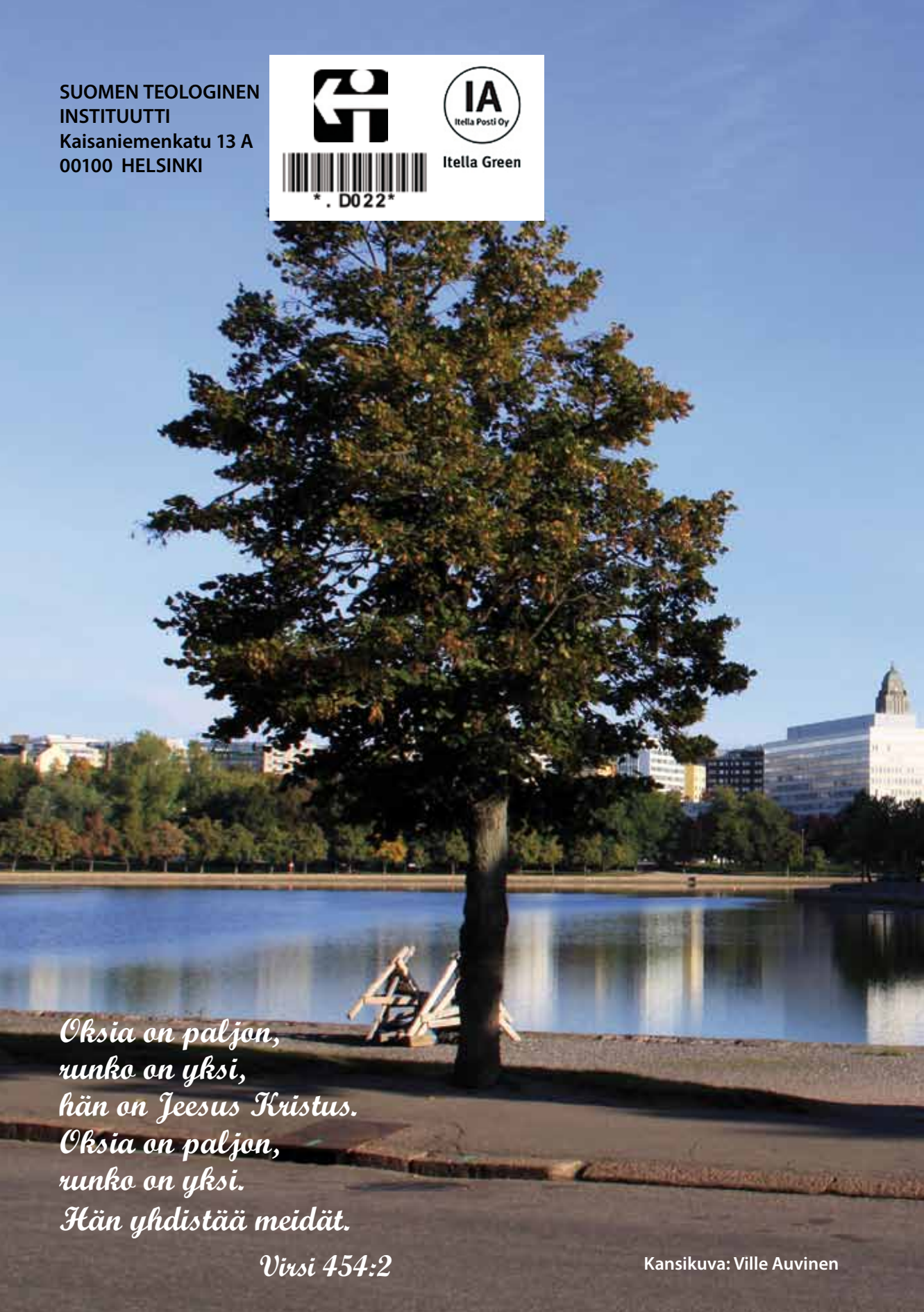

Oksia on paljon,
runko on yksi,
hän on Jeesus Kristus.
Oksia on paljon,
runko on yksi.
Hän yhdistää meidät.

Virsi 454:2

Kansikuva: Ville Auvinen